

Færgeren. Disse Forhold ere selvfølgelig til største Skade for vor ellers opblomstrende lille By, til hvis naturlige Opland en stor Del af de lige over for liggende Han Herreder altid har hørt. Skaden bliver endnu større, naar det nævnte Oplands Kommunikationer med andre Byer paa anden Maade forbedres, hvad netop nu vil blive Tilfældet ved Jærnbanen mellem N. Sundby og Fjerritslev. Saafernt Færgeforholdene ved Aggersund ikke i den nærmeste Fremtid væsentlig forbedres, vil denne Bane ganske fornytte Forholdene til vor Skade. En Færgeforbindelse af en saa antik Konstruktion som den nuværende kan ikke konkurrere med en Jærnbane. Hvor langt det er fra, at den nuværende Færge tilfredsstiller, har Staten selv fornødig faaet et slaaende Bevis paa, idet endog en saa simpel Ting som at oversføre en Vogn med gamle Arktisfager, der fra Herredskontoret paa Skjerpingsgaard skulde til Provinsarkivet i Viborg, mislykkedes i den Grad, at hele Arkivet styrtede i Limfjorden. Det er ved uheldigt Vejr indtruffet, at mellem 50 og 100 Besørdringer med Markeds-gæster ikke have kunnet oversføres, og det behøver formentlig ingen nærmere Paavisning, hvilken Skade der ved saadanne Færdfælsstandsninger paagøres Vandboerne, hvis fornemste Erhverv er Kreatur- og Hestehandel. Det, vi ønske, er kun, at den Arhundreder gamle Forbindelse mellem Vøgstør og Han Herrederne forbedres nogenlunde i Forhold til den Forbedring i Han Herredernes Kommunikation med Aalborg, der vil indtræde, naar Fjerritslevbanen er fuldført. Afstanden imellem Vøgstør og Nord-Aggersund er søværts kun ca. 12,500 Fod og mellem Nord-Aggersund og Syd-Aggersund endog kun ca. 1,100 Fod.

Vi tro, at den Interesse for vor Kommunes Fremtid, der er vort Motiv til nærværende Henvendelse, falder sammen med Statens Interesse. Vøgstør er nu Endepunktet for en Statsbane, og det maa være i Statens Interesse at tilføre denne Bane Trafik og derved medvirke til, at Banen kommer til at gøre den tilsigtede Nytte. I samme Grad som den af os ønskede Forbindelse kommer vor By til Gode, i samme Grad vil den komme Vøgstør-Banen til Gode, saa vist som denne Bane for store Dele af Han Herrederne vil være en kortere og naturligere Forbindelse med alle sydligere Dele af Sjælland og med Udlandet end Omvejen over Aalborg. Vi nære derfor ingen Tvivl om, at vort Ønske vil finde Støtte saavel hos Byerne Syd for Vøgstør, særlig Hobro, Randers, Aarhus og Viborg, hvilke Byer allerede nu have ikke saa liden Nytte af Vøgstør-Banen, som ogsaa hos Befolkningen Nord for Fjorden. Skulde Staten virkelig have opgivet at fortlætte Vøgstør-Banen til Fjerritslev, maa den dog ubetinget være interesseret i at skaffe Endepunktet, Vøgstør, den størst mulige Trafik, og i ethvert Fald i at forhindre, at Vøgstørs Opland formindskes til Fordel for en privat Bane og til ubodelig Skade for vor By. For Befolkningen i Landskjordene baade Syd og Nord for Fjorden har Forbindelsen over Aggersund den største Betydning baade ved de Markeder, der afholdes paa begge Sider af Fjorden, og i den daglige Samhandel.

Det er saa langt fra, at Ønsket om denne Sags Fremme er noget nyt, at Sagen endog hører til de meget gamle uafgjorte Sager, som vi og vore Førgængere i Kommunalbestyrelsen i mange Aar have arbejdet paa at gennemføre. Det er gennem dette Arbejde mere og mere blevet os klart, at Sagen ikke lader sig gennemføre, uden at Staten vil tage Ansvaret. Det er nemlig saa uheldigt, at Spørgsmaalet vedrører Landsdele, som ere beliggende i Udkanterne af 3 forskellige Amtsrådsstredse, Aalborg, Hjørring og Tisted Amter, og det er yderligere saa uheldigt, at Færgeriets Hovedsæde, N. Aggersund, er beliggende i den yderste Spids af Hjørring Amt, hvis langt overvejende Del er langt fjernet fra Færgestedet. I hvert af de 3 Amtsråad vil den Udant af det paagældende Amt, der hører til denne Egn, have vanskeligt ved at føre sit Krav igennem, og selv om det lykkes i et enkelt af Amtsråadene, skulle dog alle disse Amtsråad enes om Sagens Fremme, ligesom ogsaa undertegnede Kommunalbestyrelse formentlig vil erkendes at burde have en Stemme med ved Sagens Afgørelse. Den høje Rigsdag vil af Erfaring andetsteds fra vide, hvor vanskeligt det er at samle saa mange kommunale Raad til Enighed om en saadan Sags Gennemførelse. Det turde dog være klart, at det vilde være uret mod Befolkningen, om dens berettigede Krav skulde tilside sættes alene af den Grund, at den er saa uheldig at ho i en Egn, hvor 3 Amter støde sammen. Det er paa saadanne Steder, at Statens Initiativ mere end noget andet Sted udkræves for at føre en Sag til en lykkelig Ende. Regering og Rigsdag staa ganske anderledes hævede over de smaa lokale kommunale Differentser end de lokale kommunale Raad og bør efter vor Mening gribe ind, hvor de kommunale Raad vise sig at mangle Evne til alene at løse Spørgsmaalene.